SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 94. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 20, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 20-го ТРАВНЯ 1989 Ч. 94. РІК XCVI.

ВІДБУДУТЬСЯ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Джерзі Сити, Н.Дж. — У днях від 22-го до 26-го травня ц.р. відбудуться на Союзівці річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу.

В перший день нарад у понеділок, 22-го травня ц.р. о год. 9-ій ранку, перед початком звичайного порядку, усі члени Головного Уряду зустрінуться перед пам'ятником Т.Шевченка, щоб вшанувати пам'ять Великого Кобзаря у 175-ті роковини з дня його народження.

Після святочного відкриття нарад і прийняття протоколу попередніх річних нарад буде покликання до праці комісій, звіти членів Головного Уряду, поодиноких діловодів, бюра УНС у Вашінґтоні та дискусія над звітами.

Звіт Головної Контрольної Комісії, прийняття звітів, звіти комісій та схвалення резолюцій і рекомендацій і обговорення проблем Ради Директорів для Канади є дальшими точками річних нарад.

Закінчаться вони в п'ятницю 26-го травня ц.р. схваленням бюджету і звітом голови Конвенційного Комітету УНС на 1990 рік.

В четвер, 25-го травня, вечером запланована спільна вечеря членів Головного Уряду.

В неділю, 28-го травня ц.р., після закінчення нарад Головного Уряду, розпічнеться 15-ий з черги з'їзд сеньйорів УНС, який триватиме до п'ятниці 2-го червня і передбачає велику та цікаву програму, в якій візьме участь головний предсідник Українського Народного Союзу д-р Іван Флис.

Й. Чабан очолив Округу УНС Твердого вугілля

Й. Чабан

МекАду, Па. — Збори Округи УНС Твердого вугілля відбулися 9-го квітня ц.р., тут в приміщеннях української католицької церкви Пресвятої Діви Марії. Збори розпочато молитвою та відспіванням „Христос Воскрес".

Голова Округи Тимко Бутрей привітав присутнього перший раз на зборах цієї Округи головного предсідника д-ра Івана Флиса. На предсідника зборів вибрано Йосифа Петрунця, відчитано протокол з попередіх зборів, а тоді приступлено до звітів.

У своїх звітах всі запевняли, що у майбутньому посилять організаційну працю і братську діяльність. У звітовому часі першунами Округи вийшли Йосиф Чабан (27 нових членів) і Маргарета Гентош (9).

В дальшому тягу зборів приступлено до вибору Управи Округи і Михайло Хомин запропонував кандидатуру Й. Чабана на голову, яку підтримав Володимир Саляк, другу кандидатуру на перевибір Т.Бутрея підтримала Марія Петрунцьо. На голову Округи УНС Округи Твердого вугілля каденція 1989-90 вибрано Й. Чабана, першим заступником вибрано Й. Петрунця, другим заступником вийшла Маргарета Гентош, секретарем — Галина Словік, скарбником — Адольф Словік, а головою Контрольної комісії є Михайло Хомин.

(Закінчення на стор. 4)

Відбудеться відкриття сезону на „Тризубівці"

Горшам, Па. (М.Б-й). — Тут в неділю, 28-го травня ц.р. відбудеться офіційне відкриття спортово-розвагового літнього сезону.

В програмі відкриття буде пікнік. Для розваги присутніх приграватиме оркестра Литвиненка. Також в суботу, неділю і понеділок, 27-го, 28-го і 29-го травня цього ж року відбудеться футбольний турнір двадцятьох хлоп'ячих (до 12-го року життя) дружин копаного м'яча з різних стейтів східнього побережжя ЗСА.

ЗАКЛИК
КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні повідомляє членів всіх складових частин комітету, що у суботу, 10-го червня ц.р., в будинку Українського Освітньо-Культурного Центру, 700 Сідар Ровд, Філядельфія, відбудеться пленарне засідання комітету, початок о год. 11-ій ранку.

Комітет просить до участи у засіданні членів **Почесної Президії — голів наших Церков, делеґатів** (два від кожної організації) від всіх крайових громадських і церковних організацій, членів Контрольної комісії і Ділового Комітету та представників від стейтових, метрополітальних і місцевих комітетів Тисячоліття (два від кожної).

Програма засідання включає звітування Ділового Комітету з проробленої праці від початку існування комітету до часу цього засідання, оцінка праці пленумом і вирішення дальшого тимчасового існування комітету для зібрання документів, виготовлення пропам'ятної книги, зібрання фільмової документації про наше святкування та інше.

Комітет просить всіх членів прибути на це засідання, а крайові організації і місцеві комітети просять прислати своїх представників.

За Крайовий Комітет:

Д-р Юрій Старосольський
голова Президії

Появився новий орган УГС „Оповісник"

Лондон (УГС). — З України наспіла інформація про нове періодичне незалежне видання — „Оповісник". Інформаційний бюлетень УГС. З'явилося перше числоз 1-го квітня 1989 року. Знайомимо вас із змістом і деякими статтями цього нового випуску самостійної громадської думки в Україні.

На зміст першого номера „Оповісника" складаються наступні рубрики. Число відкривається редакційною статтею „Шановний читачу!" Далі йдуть такі рубрики: Напередодні виборів: Київ, Львів, Дніпропетровськ, Харків; Створюється "Меморіял"; На підтримку "Народного Руху України" (НРУ); Екологія; УГС у березні; Шевченківські свята; Наші Герої; Страйк у Молдавії; Нові міліцейські сили; Міжнародні новини; Оголошення.

Редакція „Оповісника" звертається до широкої громадськости такими словами:

„Шановний читачу! Від цього дня за рішенням Координаційної Ради УГС від 5 березня 1989 р. виходитиме ще одне видання незалежної думки — інформаційний республіканський бюлетень „Оповісник". Хоча „Оповісник" не зможе вгамувати інформаційний голод в Україні, але має намір в міру своїх можливостей висвітлювати факти й події громадськости та політичної ваги як спілчанського, так і позаспілчанського життя. Жодних територіяльних чи групових обмежень! Ідеться про факти й події, що їх старанно облишають офіційні засоби масової інформації, тобто та велика сфера суспільного життя, котра залишається поза відомом широкої громадськости, знаходитиме відгомін у нашому виданні. Власне ця обставина замовчування мільйоннотиражною пресою, телебаченням і радіо не тільки діяльности Української Гельсінкської Спілки, а цілого певного ґатунку фактів і подій — спричинилася до виникнення „Оповісника". Звертаємо увагу громадських організацій — формальних і неформальних — на те, що вони можуть подавати новини для опублікування в бюлетені. Їм надсилатиметься за їхнім бажанням примірники бюлетеня. Редакція має намір, за згодою цих організацій, клюбів, груп, товариств, комітетів тощо, знайомити громадськість з їхньою статутною діяльністю, завчасно сповіщати про заплявовані ними заходи. Усе сказане про організації цілком стосується й окремих громадян".

Після цієї редакційної статті в „Оповіснику" йде перелік членів редколеґії, до якої входять: Микола Горбаль, Лариса Лохвицька, Олесь Шевченко і Василь Гудзан — усі з Києва. Подається й адреса для кореспонденції: Індекс поштовий 252135, Київ-135, Проспект Перемоги 16, квартира 119, Євгенові Пронюкові.

Перше число „Оповісника" — невеличке видання, розміром на стандартний аркуш паперу, надруковане на комп'юторі, має вісім сторінок.

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ ЗЛОЖИЛИ ПЕТИЦІЮ М. ҐОРБАЧОВУ

Рим. — Як інформує Пресова Служба Синоду УКЦеркви, три українські католицькі єпископи і три священики поїхали у вівторок, 16-го **травня ц.р. до** Москви, щоб там зустрітися з представниками совєтського уряду у справі леґалізації **УКЦеркви. Зустріч** лізації **УКЦеркви. Зустріч з** **членами Президії О.Е. Черкасовим має відбутися в** середу 17-го травня, о год. 11-ій ранку. **На цей час прибула** делеґація в особах **Єпископів УКЦ Филимона** Курчаби, Павла Василика і Софрона Дмитерка та священиків Миколи Симкайла Володимира Вітишина і Ігоря Возняка, але О.Е. Черкасов їх не прийняв.

Це вже була друга назначена **зустріч із представниками совєтського уряду**, яку в останній хвилині відкликано. З того приводу що їх зігноровано єпископи і священики, які приїхали до Москви, почали голодовий страйк в бюрі Президії Верховної Ради СССР і не хотіли його опустити. Про це повідомив телефоном ніччю 17-го травня Єпископ П.Василик. Третя запляновава зустріч із представниками Президії ВР СССР Віктором Занозовим і Валерієм Веснаповим була заповіджена на 18-го травня ц.р., о год. 11-ій ранку.

Делеґація УКЦ поїхала до Москви щоб вимагати леґалізації Української Католицької Церкви в СССР перед відкриттям нарад Верховної Ради, що мають відбутися **при кінці травня**.

Петиція підписана Архиєпископом Володимиром Стернюком, Єпископами Ф. Курчабою, С. Дмитерком, П.Василиком і священиками М.Симкайлом, Григорієм Симкайлом, В. Вітишином, Іваном Сеньковим, Тарасом Сеньковим, Петром Прибилою, Йосифом Морозом, І. Возняком, Михайлом Косилом і ієромонахом Михайлом Гавриловим у Львові з датою 16-го травня 1989 року закликає Міхаїла Горбачова особисто вставитися за відновлення Української Католицької Церкви в СССР.

Петиція нав'язує до „собору" у Львові в 1946 році яким то ніби „добровільно" зліквідовано УКЦ, а вірних влито до Російської Православної Церкви. Цей „собор" рішив долю 5 мільйонів вірних і понад 3,500 священиків та членів монаших чинів. Третина їх померла на засланні, як і мільйон вірних, а церкви та монастирі були зруйновані.

Тепер тисячі вірних підписали прохання, щоб при**вернути УКЦеркву в Україні** і їхні підписи заперечують статті, що появилися у щоденнику „Ізвєстія" з 24-го грудня 1988 року п.н. „Священики без вірних". Також, як пишуть представники УКЦ, є невірними стереотипні твердження про співпрацю УКЦ з нацистами в часі Другої світової війни. Як доказ на те петиція наводить пастирський лист Митрополита Андрея Шептицького в обороні пе**реслідуваних жидів п.н. „Не вбивай"**. Підписані покликуються декілька разів на совєтську конституцію і боронять своїх прав на свободу плекати свою віру, українську мову та культуру.

Вкінці підписані на петиції висловлюють радість з приводу змін, які заходять в СССР і бачать у перебудові запевнення демократичних прав, які повинні бути не лише на папері, але й на ділі. Тому повинна бути свобода бути вірним Богові або бути атеїстом. А це запевнення свободи для кожного народу включає також запевнення свобідного практикування християнських засад любови і прощення.

Петиція закінчується закликом до М. Ґорбачова, щоб злеґалізував УКЦеркву, бо це допоможе йому в дальшому веденні СССР. **Люди без ідеалів не можуть** бути активними членами держави і активними патріотами. Підписані вірять, що М. Ґорбачов як розумний провідник, який передбачає майбутнє, розуміє, що нелеґальний стан УКЦеркви це не є добра альтернатива для його плянів.

Ціла петиція написана у спокійному тоні.

У ЛИТВІ І ЕСТОНІЇ ПРИЙНЯТІ ЗАКОНИ ПРО НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Москва. — У четвер, 18-го травня, незалежно одна від одної, Верховні Ради Литовської і Естонської ССР прийняли ряд законів, що гарантують повну економічну самостійність цих прибалтійських республік.

Як повідомив представник міністерства закордонних справ Литви Ґейдріюс Чекуоліс, республіканська Верховна Рада переважаючою більшістю голосів — 291 до 8 — підтвердила прийняте раніше рішення, яке оголосило недійсними загальносоюзні закони, якщо вони не затверджені місцевими законодавцями. Був також схвалений окремий закон, який передбачає запровадження в обіг національної валюти.

Верховна Рада Естонії схвалила законопроєкт про заохочення приватнопідприємницької діяльности в республіці, включаючи дозвіл чужинецьким громадянам і фірмам купувати нерухомість і вкладати гроші у виробничий сектор.

В іншому законопроєкті затверджується право республіки на землю, водоймища, повітряний простір, ліси і копалини. Вся промисловість, за вийнятком оборонних підприємств, повинна перейти під республіканську контролю.

Рішення парляментів двох республік різко суперечить рекомендаціям, виробленим спеціяльною комісією ЦК КПРС, очолюваною кандидатом у члени Політбюра Юрієм Маслюковим.

Комісія визнала необхідність обмеженої децентралізації, однак вирішила, що вся енерґетика, не менш як 50 відсотків підприємств важкої індустрії і вся оборонна промисловість повинні залишатися під контролею московських міністерств і відомств.

Коментуючи висновки комісії Маслюкова, голова Ради міністрів Естонської ССР Індрек Тооме заявив, що у Москві досі йдуть за принципом „поблажливого патронажу" щодо республік. „Такий підхід для нас зовсім не підходить", — сказав Тооме.

Прийняті в Литві і Естонії закони повинні вступити в силу у 1990 році.

Як відомо, М.Ґорбачов запропонував прийняти закон про довготермінову (до 50 років) аренду землі. У Литві і Естонії передбачають запровадити положення про повну власність на землю, включаючи право на її передачу у спадок чи продаж.

Сенат проголосив підвишку мінімальної ставки

Вашінґтон. — У середу, 17-го травня ц.р., Сенат голосами 63 до 37 одобрив законопроєкт, який пропонує піднести ставку мінімального заробітку до 4.55 дол. на годину до 1991 року.

Проголосувавши над законопроєктом у свідомості, що президент Джордж Буш накладе своє вето на кожну пропозицію, яка буде вищою за цю, котру він запропонував у бюджетному пляні, тобто 4.25 дол. на годину з тим, що перших шість місяців працедавці можуть платити менше поки даний робітник набере практик, Сенат всю свою енерґію мусить зосередити на солідній підготовці до боротьби з президентським вето.

Одначе економічні аналітики та знавці політичних маневрів уважають, що цей надходячий конфлікт між Конґресом і президентом Дж. Бушем не має нічого спільного з пропозицією мінімальної заробіткової ставки, але є тільки випробуванням сил у цій першій сутичці. Під цю пору немає виглядів на те, щоби демократи чи президент Дж. Буш мали наміри здавати свої позиції, бо ніхто з них не хоче сходити першим з поля бою. **Ціла афера з дня на день набирає більш міжпартійного змагання у взаємних обвинуваченнях про брак зрозуміння для потреб найбільше покривджених громадян ЗСА, тобто робітників без фахових вишколів** та підлітків-середньошкільників, які отримують як правило цю найнижчу ставку.

Демократи постійно натякають на байдужість республіканців до найбідніших а республіканці твердять, що демократи змагають до того, щоби було неможливо взагалі піднести цю мінімальну ставку, бо їхні пропозиції причиняться до зменшення місць праці і збільшення числа безробітних.

Розглядаючи справу об'єктивно, як твердять знавці цього діла, демократи не мають добрих виглядів на те, щоби переголосувати президентське вето, а через зволікання цієї важливої для багатьох справи можуть бути обвинувачені в її провалі.

У СВІТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ закордонних справ Організації Американських Держав (ОАС), яка зібралася на надзвичайне засідання на прохання Венесуелі, схвалила, щоб вимагати від генерала Мануеля Норієґи мирного передання влади у руки демократичного правління. Конференція ОАС вибрала також з-поміж себе делеґацію під проводом міністра закордонних справ Еквадору, який виїде до Панами на переговори з Норієґою, якому Венесуеля запевнила азиль.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД проголосив з днем 17-го травня ц.р.,закон, яким запевняє свободу релігійним практикам і дає леґальний статус Римо-Католицькій Церкві. Цей новий закон дає також вільну дорогу до відновлення дипломатичних зв'язків з Ватиканом. Якщо це станеться, Польща буде першою державою східнього бльоку, що матиме дипломатичні зв'язки з Ватиканом. Закон, який перейшов в парляменті без спротиву, закінчує 40-літню боротьбу польського комуністичного режиму з Католицькою Церквою.

ЧЕСЬКИЙ ДРАМАТУРГ Вацлав Гавель був звільнений в середу, 17-го травня ц.р., з тюрми після того, як він відсидів половину свого присуду, що його дістав за свої виступи проти чеського уряду. В. Гавеля засудили були за його участь у демонстрації в дні 16-го січня ц.р. на дев'ять місяців тюрми. За свої гострі виступи проти чеського комуністичного режиму В. Гавель уважається національним героєм.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ Німеччини Гельмут Коль дав до пізнання президентові Джорджові Бушові, що його уряд займе більше гнучку позицію у переговорах у справі ракет близького засягу на засіданні НАТО, що заплановане у столиці Бельгії на дні 29-го і 30-го травня. Правдоподібно від уряду Західньої Німеччини вийде пропозиція відложити цю дражливу справу на пізніший час.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Моше Аренс заявив, що в наступних кількох роках більшість жидів виїде із СССР. Своє твердження він зробив на підставі слів міністра закордонних справ СССР Едварда Шеварднадзе, який сказав, що всі перешкоди виїзду жидів із СССР повинні бути знесені. М. Аренс надіється, що більшість жидівських еміґрантів переїде до Ізраїля. Досі однак пересічно 4,000 жидів на 5,000 всіх, що виїжджають із СССР вибирають як місце осідку ЗСА.

ПОЛКОВНИК ОТЕЛЬО Сарайва де Карвальо, герой португальської революції 1974 року, який був засуджений за тероризм на 15 років тюрми, тепер є на волі тому, що Верховний суд знайшов неправильності у його процесі. Цей герой революції провадив терористичну групу лівих поглядів.

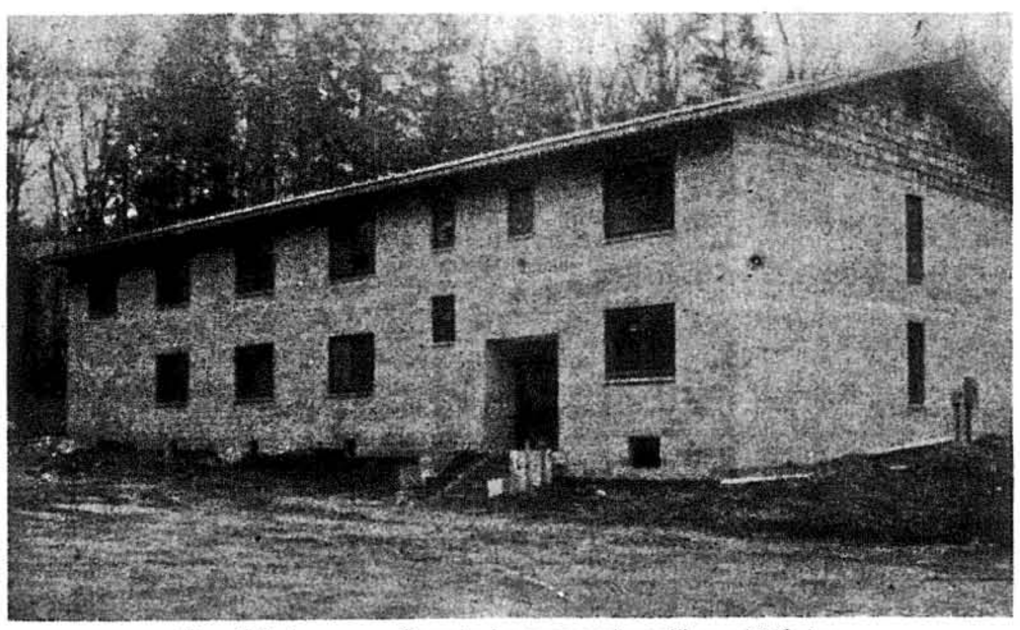
В АМЕРИЦІ

В АНКОРЕДЖ, СТОЛИЦІ АЛЯСКИ, розпочалися переслухання про розлив оливи у затоці Принса Вілляма коло берегів Аляски 24-го березня ц.р. з нафтоналивного судна „Екзон Вальдез". Ці урядові переслухання мають на меті найти і виявити причини, що довели до такого випадку та його трагічних наслідків для жителів Аляски і рослинного та тваринного світів цього стейту. Переслухання розпочато зізнанням свідків, зокрема другого заступника капітана Ґреґорі Казінса, якого капітан судна Джозеф Гейзелвуд залишив при кермі під час переїзду затокою, де сталася ця аварія. Також представлено ряд документів, в яких пишеться про можливість великої кількости алькоголю в системі капітана Джозефа Гейзелвуда. Сам капітан Дж. Гейзелвуд на пораду свого адвоката зізнавати не буде, бо перед ним вже є одна розпорава назначена на 20 червня ц.р. у місцевості Вальдез, де його оскаржено за невідповідальність, нерозсудливість та передання проводу судна в руки керманича, який не мав відповідного дозволу.

ВПРОДОВЖ 20- ТИ РОКІВ економісти без успіху старалися вплинути на різні установи, щоби очищати довкілля. Щойно тепер вперше їхні арґументи находять сприємливих слухачів в Білому Домі, де дорадники президента Джорджа Буша стараються оформити законопроєкт про кислотний дощ. Цей пропонований законопроєкт має на меті врегулювати дозволену кількість випуску сіркового газу в повітря. На таку пропозицію Білого Дому зможе погодитися не тільки Конґрес але й заторкнена індустрія, яка з часом буде змушена перейти від оливи і вугілля на інші засоби енерґетики.

АМЕРИКАНСЬКА ЕПИСКОПАЛЬНА Церква, переборовши велике обниження свого членства і відхід традиціоналістів, тепер готується до нових протестів зі сторони своїх членів з уваги на висвячення в Єпископи своєї Церкви першої жінки та ще і неґритянки. У червні ц.р. відбудеться конференція всіх тих членів та клериків Епископальної Церкви, що не погоджуються на піднесення жінки Барбари Гарріс до єпископського сану, а це може закінчитися ще одним разламом в цій Церкві.

На Союзівці буде посвячений новий будинок

Новий будинок на Союзівці є вже в кінцевій стадії будови.

Джерзі СиTі, Н.Дж. — В часі Дня Батька, що відбудеться на Союзівці в неділю, 18-го червня ц.р. буде посвячений новий будинок, призначений для робітників Союзівки та молоді, яка літом допомагає у обслузі гостей. Нова будівля матиме назву „Січ".

Посвячення будинку завершить Владика Василь Лостен, який перед тим відправить торжественну Службу Божу в церкві Пресвятої Трійці.

Посвячення будівлі заплянoване на год. 1-шу по полудні, після чого у великій залі „Веселки" відбудеться концерт музики і танців з участю ансамблю Петра Марунчака з Монтреалю,і жіночого секстету „Думки".

Присутність Владики В. Лостена при посвяченні нового великого дому піднесе святочність цієї церемонії, як і настрій Дня Батька, який вже традиційно переводиться на оселі Українського Народного Союзу.

З уваги на сподіваний **приплив гостей є побажаним якнайскорше зголошування** запотребування на кімнати, телефонуючи безпосередньо на Союзівку (914) 626-5641.

ВІДПРАВА КУРЕНІВ УПС

Ню Йорк. — Тут у суботу, 20-го травня ц.р. в Пластовій Домівці відбудеться **Відправа Куренів УПСеніорату**, яка включатиме панель на тему „Зустріч з Україною", а також доповідь пл.с. д-ра Ореста Гаврилюка.

Д-Р ДЖ. МЕЙС В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Українсько-Американська Студентська Організація в Іллинойському університеті влаштовує в четвер, 1-го червня ц.р. о год. 7-ій вечора, доповідь на тему „Праця Голодової комісії у Вашінґтоні". Доповідь виголосить д-р Джеймс Мейс, директор комісії, в авдиторії свв. Володимира і Ольги. Університет знаходиться при Супіріор і Оклі вул.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to: Svoboda

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наркотики, злочини і судочинство

Президент Джордж Буш не належить до того консервативного крила Республіканської партії, до якої належав Роналд Реґен. Проте він також різко виступав у своїй минулорічній виборчій кампанії проти лібералізму. Американський лібералізм приніс уже чимало лиха цій країні, однаково в ділянці політики, як у підході до Церкви, моралі, судівництва. Жорстокість була у всесвітній історії здавен: за мандрівки народів, що закінчила період антики, і за середньовіччя з його німецькими „равбрітерами", погонею за чарівницями і паленням людей на костирах. Але ще 20 років тому ніхто не міг передбачити, що найпершою важкою і надзвичайно складною внутрішньою проблемою Америки стане наркоманія та тісно пов'язане з нею злочинство і ліберальний підхід до злочинців американськими судами.

У минулий понеділок президент Буш у довшій прилюдній промові повідомив про зголошення до Конґресу законопроєкту, який охоплює всі ті три взаємно пов'язані проблеми. Він жадає від Конґресу признання одного більйона долярів на боротьбу проти пошести наркотиків, на боротьбу проти „тероризму на вулицях" Америки та загострення кар для злочинців. Буш торкнувся тільки побіжно потреби обмеження вільного продажу всіх родів зброї. Американська „Райфл Ассосіейшен", яка втримує могутнє „лаббі" у Конґресі, твердить, що не зброя вбиває людей, а люди вбивають. Тому вона принципово проти будь-якого обмеження права громадян мати всяку, яку їм подобається, зброю. Чинники безпеки — і сам Буш — вважають, що такий підхід сприяє злочинцям свобідно купувати собі пістолі чи й ручні скоростріли не для ловецтва і власної приємности, а доконування вбивства.

Наркомани жадібні наркотиків — вони готові на всякі злочини. Знову ж ліберальна судова система в ЗСА дозволяє на „торг" між адвокатом-оборонцем і прокуратором, щоб підсудний міг признатися до меншого злочину і дістати меншу кару, а система „викупів" („бейлів") дозволяє злочинцеві виходити на волю і зараз же доконувати новий злочин. Запропонований Президентом закон має покласти край цій процедурі. Боротьба проти цих лих вимагає різних засобів, вимагає і грошей. Та навряд чи один більйон долярів переможе це неймовірне зло, переможе цей жахливий розлад суспільства. Впоювати засади правопорядку, засади добра, якими в своїх починах повинні кермуватися люди, треба від самого дитинства — вдома і в школі, в організаціях молоді. Тоді ледве чи діятимуться кожного дня такі несамовиті злочини, чи поширюватиметься наркоманство.

Омелян Пріцак

ПЕРША МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В НЕАПОЛІ

(29-го травня — 2-го червня 1989 року)

Нова українська наука на світовому рівні почата у Львові у 1890-их роках наслідком створення там наукового центру: трьох українознавчих катедр (мова, література, історія) при місцевому університеті та наукового товариства (НТШ).

Оця ситуація тривала вже яких чвертьстоліття, коли з вибухом Першої світової війни у 1914 році наукова праця припинилася. З вибухом революції 1917 року і відновлення української державности була створена Українська Академія Наук у Києві, яка зразу стала спадкоємцем Львова, де обставини погіршилися. Але на початку 1930-их років прийшов розгром українського наукового життя в совєтській Україні. Українська наука ще досьогодні не впоралася цілковито із тою тяжкою спадщиною. Поміж двома світовими війнами українська наука продовжала своє скромне існування в Галичині, а теж в еміґраційних установах у Варшаві (УНІ), Берлін (УНІ) та Празі (УВУ).

Еміґраційна стадія продовжується посьогодні доловно на континенті Північної Америки, і тут починаючи з кінця 1960-их років також створилися постійні центри української науки по чільних американських і канадських університетах, головно у Гарварді (УНІГУ та три катедри), Едмонтоні (КІУС) та Торонто (одна катедра).

Тепер наука про Україну стала складовою частиною програми університетів і її висліди почали проникати до свідомости також вчених неукраїнців.

Великий успіх міжнародного конґресу Тисячоліття України в італійському історичному місті Равенні (квітень, 1988 рік) поширив зацікавлення Україною на міжнародному науковому форумі. З різних сторін можна було чути ініціятиви до скликання міжнародної конференції для з'ясування теперішнього стану і перспективи українських дослідів. Важним, якщо не рішальним, було зацікавлення керівників українознавчих інститутів Української Академії Наук у Києві і Львові відновити наукові контакти і співпрацю з культурним світом. Італійці, із двотисячлітньою традицією науки і свідомі свого керівного становища у світовій культурі, рішили не зволікати, а зразу діяти. Один із ведучих славістів Італії, проф. Ріккардо Піккіо (він від років є також науковим співробітником УНІГУ), взяв ініціятиву у свої руки. Після прелімінарної зустрічі на конґресі славістів у Софії минулої осені із представниками Української Академії Наук та УНІГУ він запропонував скликати на весну 1989 року першу міжнародну конференцію україністів у своєму університеті (Неаполь). Ректор університету зразу дав свою згоду і Неаполітанський університет (Istituto Universitario Orientale) перейняв на себе всі кошти зв'язані з конференцією: готель, харчування, транспорт, екскурсії. Очевидно, число активних учасників обмежене до 30 осіб. Підготовчий комітет, до якого увійшли крім Неаполю представники Української Академії Наук та УНІГУ підготовили список учасників, доповідачів, при чому натиск був положений, щоб мати репрезентацію по можливості, якнайбільше країн, де ведеться активна праця в українознавчих науках.

Не зважаючи на короткий підготовчий час та на обмеження, можна було дістати зразу вчених із 12-ох країн: Бельгія, Болгарія, Голляндія, Італія, Ізраїль, Канада, Східня Німеччина, Західня Німеччина, Польща, ЗСА, Україна, Чехо-Словаччина. Половина учасників — неукраїнського походження.

Праця проводитиметься у семи сесіях (28 доповідей) та при двох „круглих столах".

Доповіді підпорядковані двом основним темам: стан і перспективи дослідів відповідної дисципліни, або важної її галузі та українсько-чужинецькі культурні зв'язки.

Для обняття тематики я подаю теми доповідей після головних дисциплін.

Історія: стан і зв'язання української історіографії (врочиста доповідь при відкритті конференції, Омелян Пріцак), проблеми археології (Петро Толочко, Київ); Проблеми київської спадщини (Ярослав Пеленський, університет Айови); Роля Галичини XIX століття (Павло Маґочий, Торонто); Нова українська історія та політичні теорії (Роман Шпорлюк, університет Мишиґен); 1920-ті роки в Україні (Богдан Кравченко, КІУС); Документи італійського міністерства закордонних справ відносно подій в Україні у 1930-их роках (Андреа Ґраціозі, Неаполь-Рим).

Культура: Слов'яно-візантійські взаємини та українська культура (Ігор Шевченко, Гарвард), Перспектива і завдання вивчення давньої української культури (Ярослав Ісаєвич, Львів), Гуманізм і ренесанс в Україні (Санте Ґрачотті, Італійська Академія Наук, Рим).

Культура: Теоретичні питання (Юрій Грабович, Гарвард та Іван Фізер, Ратґерський університет); Плянування дослідів над українською літературою (Ігор Дзеверін, Київ); Давня українська література та Гарвардський Корпус (Олекса Мишанич, Київ); Українська культура XVII століття та формування нової української літератури (Ріккардо Піккіо, Неаполь); Українські літературні архіви та бібліографії — стан та перспектива вивчення (Микола Жулинський, Київ).

Філологія: Взаємини поміж запозиченим та народним у давній українській літературі (Френсис Томсон, університет Антверпен); Перспективи і проблеми української лінґвістики (Віталій Русанівський, Київ).

Фолкльор: Український фолкльор та етнографія і проблеми та перспективи (Богдан Медвідський, КІУС).

Взаємини поміж українською та неукраїнською культурами: Українсько-російські контакти у староукраїнській літературі (Вілльям Федер, університет Амстердам); Проблеми польсько-українських мовних контактів (університет Ґеттінґен); Українсько-польські літературні контакти до XIX століття (Ришард Лужни, Ягайлонський університет); Українсько-польські літературні контакти у XIX — XX століттях (Степан Козак, університет Варшави); Українсько-чеські літературні контакти (Вацлав Жідліцкі, університет Праги); Українсько-німецькі літературні і наукові зв'язки (Петер Кірхнер, університет Берлін); Українсько-італійські літературні зв'язки (Оксана Пахловська, Київ, та Джюзеппе дель Аґата, університет Піза); Українсько-болгарські культурні зв'язки (Аксінія Джурова, Софія).

Конференція почнеться урочистим відкриттям 29-го травня, в год. 10-ій, в залі Східнього університету в Неаполі при участи ректора, деканів, посадника Неаполю та представників італійського уряду.

На бенкеті 31-го травня говоритимуть проф. Ігор Шевченко італійською мовою та поет Іван Драч українською мовою.

Офіційними мовами конференції є українська та італійська, крім того в дис-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ціну життя людини

Якось ціна життя людини в останніх роках дуже впала і то майже у цілому світі, а особливо відчуваємо це, живучи у метрополії світу — Ню Йорку.

Справді не має дня, а то й години, щоб ми не чули в радіо, у телевізійних новинках, чи не читали у щоденній пресі звідомлень про все нові вбивства та нещастя, в яких загинули люди зовсім непотрібно. Ба, щобільше щораз частіше вбивцями є малолітні, учні середніх шкіл, які, либонь, не здають собі справи з ціни життя людини, яке вони відбирають, щоб здобути мізерний гріш, або таки просто ради якоїсь незрозумілої приємности, як ось у недавньому, так голосному, випадку нелюдської атаки на безборонну жінку в Центральному парку, про який ми вже писали.

Що діється із людством? — насувається питання. Чи причиною цього є брак родинного виховання, релігії, школи із строгими вимогами чи демократична система судівництва, яка — хоч, яка гарна в теорії — у практиці дуже часто надто поблажлива для злочинців?

Про це ми думали, коли читали в неділю нюйоркську пресу, в якій великими літерами, саме на День Матері, повідомляли, що суддя випустив за порукою двох долярів чорного злочинця Джана Лейна, який стоїть перед оскарженням убивства двох людей, а правдоподібно ще і третьої людини. За два доляри можна, отже, ходити свобідно по вулицях Ню Йорку, вбивши дві особи. Значить, одне життя людини варте одного доляра, за який сьогодні ледве можна купити чашку кави, або недільну газету?

Важко повірити, коли б це не було написано чорне по білому із заподанням усіх деталів цього випадку. Як почувалися у цьому дні матері, (якщо такі є) обидвох нещасних жертв цього злочину?

Два доляри — життя двох людей. Повна інфляція на це, що, здається, таки найдорожче, що може бути на світі. Чи цього не бачать ті, хто стоїть на сторожі справедливости і демократії у вільній Америці?

Мимоволі насувається нам порівняння із обставинами на батьківських землях та в усіх країнах під совєтським пануванням. Яка там неспівмірно дорога ціна людського життя, як там боряться за те, щоб його втримати навіть у найгірших обставинах. Там не існує система окупу, а за славну, так добре знану українцям статтю ч. 62 карного кодексу, засуджують на довгі роки позбавлення волі. Як часто, однак присуд опирається лише на підозрінні, що дана людина діє на шкоду совєтського режиму. Яке далеке це підозріння від тих злочинів, за які в американській системі часто звільняють від вини, або випускають на волю за два доляри, аж до часу процесу...

Здається, що ми живемо взагалі в часі інфляції на усі життєві вартості, в часах цілковитих перемін у розумінні моралі, добра, любови ближнього та інших чеснот, які ще так недавно були загально признані.

А ми — зі старшого покоління дивуємося скільки нам вже довелося таких перемін пережити, сприйняти їх психічно і часом до них пристосуватися. А все ж ніяк не можемо погодитися з цим, в якому оточенні і під якими впливами виростають наші діти і внуки, та збирає нас жах, яка доля чекає їх у майбутньому.

О-КА

Микола Бараболяк

ЧЕРЕЗ ДУРНИЧКИ...

„Через дурнички посварились дві сестрички..." Направді? Західня Німеччина і ЗСА політично справжні дві сестрички. Америка розуміє, що без Німеччини не зупинить Москви перед атакою на Европу, а Німеччина теж тямить, що їй не встоятись, коли б прийшло до зудару. Де джерело непорозуміння між „сестричками"? ЗСА і Москва домовились про виелімінування нуклеарних ракет середнього засягу. Америка каже, що вони не були критичні для оборони Европи, коли залишаються ракети далекого і короткого засягу. Нині йдеться про ракети короткого (до 300 миль) засягу. **На території Німеччини ЗСА тримають щось 88 вистрілювачів тих ракет. Совєтський Союз** має їх більше і кращі. То ЗСА хочуть удосконалити свої, щоб били дальше і акуратніше.

А канцлер Німеччини Коль тим разом каже „нєт". Чому? Москалям нині не до війни! То перше. Але важливіше друге. Таж, коли б дійшло до зудару всі ці і американські, і совєтські, нуклеарні стрільна, розриватимуться на землях Німеччини, і німцям прийшов би кінець. ЗСА відповідають: ці „короткі" ракети тільки для „відстрашення", їх ніколи ніхто не вживе. Коль на те відповідає: коли так, то вистачає ракет далекого засягу, тих спрямованих на Ню Йорк і Москву, щоб „відстрашити" Кремль від атаки на Европу. Нуклеарна зброя це „бизнес" між СССР і ЗСА. А на те знову Вашінґтон: ми мусимо мати нуклеарну охорону для 320,000 наших вояків, які вас боронять... коли вам не влад, то ми відкличемо з Европи наш військовий контингент, і ви заспіваєте іншої...

Та тло непорозуміння між ЗСА і Німеччиною має глибше соціологічне підґрунтя, крім політично-мілітарного. Німці глибоко переконані, що у передбаченому майбутньому нічого їм від Сходу лякатись. Та хоч тільки добра від Америки зазнали, американців недолюблюють. Це може мати дуже неприємний для Заходу наслідок у парляментарних виборах наступного року. До влади могли б прийти соціял-демократи, які в коаліції з „зеленими" пішли б на ще дальше братання з Москвою; їх манить з'єдинена „невтральна" Німеччина. Перед такими наслідками остерігає Захід старий американський військовик і дипломат Ніце.

Президент Буш до деякої міри наслідує політику „твердої руки" Реґена і каже: мусимо затримати і відновити та скріпити ці ракети короткого засягу доки совєти не „почемніють" ще більше та не скоротять свої конвенціональні сили до рівня сил НАТО. Тоді тих ракет короткого засягу не треба буде. Тому вперед переговори про обмеження конвенціональних сил, а коли вони будуть задовільними, заберемо „Ленси" з Німеччини зовсім.

Я за становищем Ніце у цій справі. Питання „фіяндизації" Німеччини треба брати дуже серйозно. Хай би ці старенькі „Ленси" доживали в Німеччині віку такими, якими вони є, без удосконалювання їх! Важливішою є справа не допустити до переваги лівих елементів при найближчих виборах! Бо це справжня небезпека знесилення організації НАТО і морального послаблення Заходу. Горбачов має велетенські успіхи на полі публічних зв'язків. А це хто зна чи не успішніша зброя, як нуклеарна!

ЗСА і Німеччина — „дві сестрички", — які не сміють розсваритись через „дурнички". А питання удосконалення тих капосних „Ленсів" у Німеччині у моїх очах не така серйозна справа...

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Таїса Богданська

Концерт О. Слободяника в Ню Йорку

Вперше слухала я гри Олександра Слободяника в Симфоні Голл у Нюарку 1969 року, опісля в Карнеґі Голл, а кілька років пізніше в великій залі Сітон Голл університету в Савт Орендж, Ню Джерзі. Моє захоплення грою цього фортепіянового велетня зростало з кожним разом.

Як же ж було приємно зустріти Олександра Слободяника знову, цим разом в приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку в неділю, 28-го квітня цього року.

Піяніст почав програму „Образками" Мусорґського і зразу своєю грою полонив публіку. Величезна динамічна скаля, від найтихіших піяніссімо до прямо громових фортіссімо, а при цьому оце „апоссіонато" з яким торкається піяніст інструменту і з яким кожний образок діставав своєрідний характер, бож там і ціп'ятка в лушпинках пробивались і танцювали, то знову два купці сварились, хатка баби-яґи страшила дітей, а Київські Золоті Ворота переможно, могутньо дзвонили.

У „Сонаті-баляді" Лятошинського піяніст схопив всі задушевні задуми композитора, в його грі відчувалась стихія і внутрішня боротьба добра зі злом.

Буря невгаваючих оплесків зірвалась в залях інституту. Після перерви піяніст почав програму моїм улюбленим „Фантазі-Експромтю" ціс-моль Шопена. Наче весняний вітрець пролетіла перша і третя частина, а середня співала цю саму тему за кожним разом інакше. Яка краса! Драматичне „Скерцо" ґ-моль дало ще раз доказ, який Слободяник чудесний шопеніст, а польська колядка „Люляй же, Єзуню", яку так геніяльно вплів Шопен наче тріо у виконанні Слободяника була така ніжна, що мені здавалося, що справді плаче Мадонна і своїм плачем обтулює Боже Дитятко. На закінчення шопенівської групи „Польонез" ес-моль звучав героїчно, бадьоро, як найкращий святочний танець.

У „Ля Каппанеллі" Ліста дзвонили блискуче всі дзвіночки і технічні проблеми не робили піяністові ніяких труднощів. З несамовитим темпераментом і захопленням грав Слободяник „Трансцедентальний етюд". Вдячна публіка, повставши з місць, кликала „браво, браво", — і змусила віртуоза до наддатку, — „Фантастичного танку" Шостаковича.

Залишили ми залю УІА із сподіванням, що концерт О. Слободяника був лише початком його дальших виступів на всіх найкращих сценах світу.

ДЕКЛЯРАЦІЯ КООРДИНАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ „ДЕМОКРАТІЯ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ"

II.

Демократична опозиція в СССР — це здійснений факт. Він знаходить свій вияв у створенні незалежних політичних партій і організацій, Координаційного комітету національно-демократичних рухів, руху за свободу і демократію тощо. Ми є закордонними представниками цієї опозиції і виступаємо з конструктивною програмою, покликаною вивести наші народи із соціялістичного тупика. Ми переконані, що вихід із нього лежить через негайну реалізацію трьох основних принципів: явочної демократії, національного самовизначення і вільного підприємництва.

Наш основний принцип полягає в тому, що вчитися демократії можна лише в процесі її здійснення. Демократія — це влада народу, коли кожен громадянин є рівноправним суб'єктом влади. Немає жадних причин відкладати цю правосуб'єктність на потім.

Суттю демократичної опозиції у СССР є політична боротьба за утвердження народної волі. Під цим слід розуміти побудову альтернативної тоталітарній владі системи національного самоврядування. Ми підтримуємо створення націями демократичних інститутів і політичних партій, обрання своїх системи політичного керівництва, законодавчої, виконавчої і судової влади. Національне самоврядування мусить стати опозиційним національним парляментом, інструментом виявлення і політичного оформлення народної волі. Саме в національному самоврядуванні ми вбачаємо нині силу, спроможну матеріялізувати ідею державної незалежности народів СССР. Національні самоврядування мусять явочним порядком розв'язувати питання громадянства своїх республік, дипломатичного представництва тощо.

Самоврядування кожного з народів користуватися цілковитим суверенітетом. Разом з тим, необхідні тісна співпраця, взаємодопомога і обмін досвідом у відбудові кожної з конкретних систем національного самоврядування. Справу кожного народу ми вважаємо спільною справою кожного з нас.

Об'єднувальними засадами наших рухів є функціональні і принципові умови. Головна функціональна умова — це наявність спільного і єдиного ворога — імперської тоталітарної системи. Принциповими умовами є: відданість правам людини, правам інших націй та національних меншостей, що мешкають на території власної республіки, відданість методам ненасильницької політичної боротьби, протистояння всім формам шовінізму, расизму, національної дискримінації в сфері мови, релігії, культури тощо.

Економічна несвобода, імперсько-колоніяльний характер економіки СССР є одним із головних лих підсовєтських народів. Централізована і тотально-соціялістична економіка зазнала краху. Основний принцип соціялізму — це вилучення продукту у більш продуктивні ланки і передача його менш продуктивній ланці. В умовах совєтської імперії такий перерозподіл здійснює тоталітарний уряд, внаслідок чого всі без вийнятку народи СССР справедливо вважають себе пограбованими. Це неминуче призводить до загострення міжнаціональних взаємин, дальшої колонізації національних економік і неефективности виробництва.

Єдиним шляхом розв'язання економічної проблеми наших народів є впровадження вільного ринку і широкого приватного підприємництва, за яких відпадають національно-колоніяльні бар'єри. Необхідно зробити всі податки явними і роздільними, тобто кожна людина чи підприємство мусить платити окремо місцевий і республіканський податок. Федеральні податки доцільні лише для республік, які бажають входити до федерації. Необхідно зробити вільною внутрішню й зовнішню торгівлю, звільнити ціноутворення, звести до мінімуму торговельні податки і мито.

Ми вимагаємо зняти з економіки в СССР пута державного соціялізму, дати виробничим силам народів можливість вільної конкуренції приватного, кооперативного і державного виробництва. Ми вітаємо створення незалежних асоціяцій, профспілок та інших гарантів соціяльно-економічних прав.

Ми декляруємо свою непохитну відданість праву на несоціялістичну демократичну альтернативу в СССР.

Ми вимагаємо усунути всі перешкоди на шляху до вільного волевияву наших народів, вивести окупаційні війська з усіх національних республік, цілковитого невтручання у їхні внутрішні справи.

Ми вимагаємо негайно звільнити всіх політв'язнів, припинити репресії проти національно-демократичних рухів.

Совєтська тоталітарна імперія, будучи явним злом і анахронізмом, мусить зійти з історичної арени. Вона мусить поступитися місцем вільним демократичним державам, рівноправним з іншими державами сучасного світу. Ми всіляко підтримуємо початок нової епохи в історії народів совєтського бльоку — епохи боротьби за незалежність і демократичну перебудову.

Для виконання вимог ми проголошуємо створення Координаційного Центру сприяння національно-демократичним рухам совєтської імперії. Назва Центру — „Демократія і Незалежність". Цей Центр всіляко допомагатиме національно-визвольним рухам, демократичної опозиції в СССР.

Наш Центр відкритий для участі представників усіх національно-визвольних і демократичних рухів в СССР, для співробітництва з усіма правозахисними та громадсько-політичними силами Заходу, які підтримують принципи цієї Декляреції.

Париж, 6-го травня 1989 року

Агулян Карен — Паризький відділ Об'єднання „Національне Самовизначення Вірменії"; Айрикян Паруйр — Об'єднання „Національне Самовизначення Вірменії", Координаційна рада національно-демократичних рухів народів СССР; Ахонен Хейкі — Естонська партія національної незалежности; Броуде Сергій — Дія на захист совєтського жидівства; Буковський Володимир — Американський фонд інтернаціоналу опору; Геращенко Ігор; Ґінтере Сарма — Латиський рух національної незалежности; Ґудава Тенґіз — Національно-демократична партія Грузії; Ґудава Едуард — Грузинська гельсінкська група; Корягін Анатолій — Демократична спілка; Кузнецов Едуард — Інтернаціонал опору; Мадіссон Тііт — Естонська партія національної незалежности; Плющ Леонід — Українська Гельсінкська Спілка; Ратушинська Ірина — Центр на підтримку демократії в СССР; Рожкалнс Яніс — Латиський Рух національної незалежности; Рубан Петро — Радикальне крило Української Гельсінкської Спілки; Руденко Микола — Українська Гельсінкська Спілка; Світлична Надія — Українська Гельсінкська Спілка; Сейтмуратова Айше — Національний рух кримських татар; Скуодіс Вітаутас — Литовська гельсінкська група; Сусленський Яків — Товариство Українсько-жидівських зв'язків; Ярим-Агаєв Юрій — Центр на підтримку демократії у СССР.

Честерська громада пом'янула Великого Кобзаря

Хоч скромно, але святочно та соборно українська честерська громада пом'янула Тараса Шевченка урочистим концертом, який відбувся в неділю, 16-го квітня, в просторій авдиторії цілоденної школи при УКЦ Святого Духа.

Спонзором цього свята був, як і раніше, місцевий відділ УККА, який очолює цього року Дарія Рустарк, з молодшої, вже тут народженої генерації.

Старанно підготована програма свята була виконана по-мистецькому.

Програму свята відкрила коротким словом привітання Дарія Рустарк, голова Управи УККА, і попросила Олю Пастушок, знану нашій громаді сопранову солістку, відспівати американський національний гимн.

Вокальну частину концерту заповнили виступи окремо запрошених гостей із Філядельфії, так зване жіноче тріо „Камея" у складі Іванни Осідач, Наталії Пуйди й Ірини Райнер, при фортепіяновому супроводі Наталії Вайди.

Тріо проспівало „Заповіт" (слова Т. Шевченка, музика К. Стеценка), „Все упованіє моє" (музика о. Зенона Золочовського), „Село" (музика Андрія Гнатишина).

Тріо „Камея" виступає в Честері на концерті, присвяченому 175-річчю з дня народження Т. Шевченка.

В другій частині свята це саме тріо відспівало пісні на слова Т. Шевченка: „Реве та стогне", „Думи мої" та „Садок вишневий".

Маленька школярка Лада Кий відограла на піяно в'язанку українських пісень.

На концерті були відчитані два реферати-промови: реферат українською мовою опрацював мґр Зенон Микита, а його відчитала за перешкодженого автора д-р Лариса Кий — заступник голови управи відділу УККА. Промову англійською мовою виголосив Ігор Лесик.

Оба прелегенти підкреслили, що українська діяспора своєю працею таки добилася дозволу на спорудження пам'ятника Шевченкові у столиці наймогутнішої країни світу, причому до почесного комітету належали урядуючі президенти цієї країни, а найбільший полководець — герой Другої світової війни генерал Двайт Айзенгавер відкрив цей пам'ятник при співучасті понад сто тисяч глядачів.

Промовець мґр Зенон Микита звернув окрему увагу на той факт, що українська громада за останніх 25 років добилася великих успіхів, а саме: створення Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), який репрезентує нашу громаду перед світом, відкриття катедри українознавства при найбільш престижевому університеті Гарварді, а також завдяки нашим організаціям вдалося вирвати з боль шевицьких тюрем декілька наших борців, а деякі з них находяться тут між нами, або в інших вільних країнах.

Другий бесідник Ігор Лесик звернув увагу на радісний факт, що в цьому ювілейному році навіть в ССCP дозволено видати твори нашого найбільшого поета Тараса Шевченка в його оригінальному виді, без жадних перекручувань, а навіть твори релігійного змісту будуть видані в такому виді, як їх поет писав. Прелегент підкреслив, що наші громади на поселеннях звеличують Великого Кобзаря тим, що його іменем називають різні установи, школи, причому наш Відділ УККА в Честері утворив ще в 1978 році за головування Василя Пастушка окремий стипендійний фонд імени Тараса Шевченка, який проіснував до сьогодні і дає фінансову допомогу нашим незаможним студентам. Глибокі ідеї, які голосив Шевченко знайшли сьогодні відгук в різних народів світу, чого доказом є факт, що його твори перекладені майже всіма мовами світу.

Сильним апелем до присутніх, щоб всякими доступними силами помагати нашим братам на рідній Україні закінчили оба бесідники свої промови.

Свято закінчено відспіванням національного гимну.

Мгр Володимир Сич

„Ослав'яни" в Рочестері

У вівторок, 18-го квітня ми вітали фолкльорний колектив „Ослав'яни" з села Мокре на Лемківщині. У приміщенні української католицької церкви св. Йосафата їх привітали представники місцевого організаційного комітету. Від УНСоюзу були голова Окружного комітету Петро Дзюба і секретар Дмитро Пристай. Від управи Відділу Організації Оборони Лемківщини — Стефан Адамчук і автор цих рядків.

На гостей чекала тут скромна перекуска що її приготовили Ольга Червінська, Марія Дзюба, Марія Лозинська, Марія Вергун, Фенна Надяк і Ема Адамчук. Наші гості розказували про свої враження за час перебування на вільній землі Вашінґтона, раділи, що усюди приймали їх як рідних братів і сестер.

Для мене особисто ця зустріч була дуже радісною, бо минуло майже 33 роки від часу, коли я мав змову побувати на Лемківщині, а через село Мокре „просовгнувся" лише поїздом. Пригадую, як я туди поїхав в 1966 році. Мені видавалося, що я все ще чую запахи згарищ і попелу, бачу зелену рослинність Карпат, поплямлену червоними каплями крови невинних жертв безглуздих повоєнних часів, з карпатських нетрів, здавалось мені, чую невиразні, благальні зойки.

Горстка наших людей, яким вдалося оминути судьбу виселенчої акції „Вісла" та відважніші одиниці, що вернулися на рідні землі з вигнання, жили у постійній тривозі, замкнені самі в собі.

Від тих часів, згідно розповідей „Ослав'ян", дещо змінилося на краще, але до направду щасливого й вільного життя дорога ще дуже, дуже далека. Але, не зважаючи на все ще несприятливі умови, народ наш живе і розвивається. Ростусть молоді покоління, які тяготіють до свого рідного. І так як багато інших наших мистецьких одиниць у Польщі, „Ослав'яни" під фаховим керівництвом організатора й художнього керівника Євгена Могили та музичного керівника Романа Длуґоша, поставили собі як завдання і почесний обов'язок плекати й популяризувати красу української пісні й танку, і це роблять з великим ентузіязмом та повною посвятою. Доказали це своїми виступами на сцені.

Вже перша їхня поява на сцені була сприйнята публікою бурхливими оплесками, які повторювалися не лише по кожному номері програми, але й в час виконування окремих точок. Це ж бо ввійшли молоді, милі, життєрадісні ослав'янки й ослав'яни, в гарних українських вишиванках. На відміну від „Лемковини", яку ми тут вітали в недалекій минувшині, „Ослав'яни" не обмежувалися лише до лемківського фолкльорного мистецтва, але задемонстрували нам також Бойківщину, Гуцульщину та Галичину. Їхні виступи, повні притаманної лемківської енергії і темпераменту, зуміли ввести публіку у сферу відчуття пошуму Карпат і подиху краси українських західніх земель та їхнього багатства культурного життя. Але оцінку мистецького рівня концерту залишаємо за фахівцями в тій ділянці.

Особливе признання належить господареві концерту Богданові Сютрикові, якого вміле ведення програмою та його власні високої кляси виступи були моментом прикраси цілости презентації „Ослав'ян".

Після закінчення концерту Леся Телига, що репрезентувала 120-ий Відділ СУА, теплими словами вітала „Ослав'ян" та в імені громади Рочестеру висловила признання за мистецький виступ та від усіх присутніх і української громади нашого міста бажала найкращих успіхів на майбутнє. Діти Андрійко Ганушевський і Никол Рідол вручили китиці цвітів Є. Могилі і Р. Длугошеві.

„Ослав'яни" подарували нам на пам'ятку мистецького оформлення тарілку, яку ми віддали управі Української Кредитової Спілки, де, на нашу думку, найкраще місце для неї.

Згодом у приміщенні церкви св. Йосафата прийнято гостей на вечеру, за яку відповідальною була і добре приготовила М. Дзюба. Д-р Ірина Сьолковська сама зголосилась до помочі і виконувала свою функцію з повною посвятою.

Господинею вечора була Ольга Король (від Організацій Визвольного Фронту), яка привітала „Ослав'ян".

Сотрудник церкви св. Йосафата о. Іван Кащак провів молитву. Після вечері виступили Роман Куціль — голова Організаційного Комітету, о. Іван Кащак, Євген Кохан — голова Крайового Правління УСКТ в Польщі та Євген Могила — художній керівник „Ослав'ян". Виступи були короткі, але змістовні, бо ж „Ослав'яни" наступного дня рано мали виїжджати до Баффало.

Іван Лико

Перша...

(Закінчення зі стор. 2)

кусії вживатимуться інші загальновизнані мови.

День 2-го червня буде присвячений науково-туристичним справам. Італійські господарі запросили спеціялістів мистецтва та історії Неаполю відкрити учасникам конференції скарби культурної історії тої пребагатої пам'ятками території. Передбачена, між іншим, наукова екскурсія до Помпеїв.

Крім з'ясування теперішнього стану основних українознавчих дисциплін, конференція взяла на себе заснування Міжнародної Асоціяції Україністів. Потреба такого тіла необхідна для інтелігентного плянування та координування дослідів, і її брак дуже неприємно відчувається як в краю, так і на поселеннях.

У 1960-их роках св. п. д-р Орест Зілинський (у Празі) у кореспонденції з автором отих рядків, а також з деякими іншими активними діячами української науки, пробив відповідні кроки у тій справі. На жаль трагічний кінець „Празької весни" восені 1968 року не дозволив здійснитись отій нашій спільній мрії. На щастя ситуація за останні кілька років цілковито змінилися і тепер ініціятива у поновленні реалізації асоціяції вийшло з цього центру, де і повинно б бути, — а саме від Української Академії Наук у Києві.

Успіх Неаполітанської конференції та заснування Міжнародної Асоціяції Українознавців в гостинній Італії буде дальшим рішальним кроком у визнанні рівноправного статусу української науки у структурах міжнародного наукового співтовариства.

Нова багатонадійна організація в Чикаґо

У Чикаґо постала нова Українська Організація Засобів Інформації, а по-англійськи Ukrainian Media Services в склад якої увійшли переважно молоді українські професіоналісти, що спеціялізуються в різних ділянках у відношенні до преси, радіо, фільму і відео. Вони вже відбули цілий ряд своїх сходин і заплянували широкозакроєну діяльність для потреб місцевої громади Чикаґо. Між іншими, тут проходитимуть різні цікаві імпрези, про які будемо своєчасно повідомляти, а також вже почалося фільмування важніших подій у нашому місті.

Досі їм вдалося вже зфільмувати імпозантну історичну п'єсу Івана Кочерги „Ярослав Мудрий" у постановці Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької з Ню Йорку, також український Великдень по всіх церквах Чикаґо. Окрім того виставку Лялі Кучмій-Бабій в Ботанічному городі, де були виставлені високоестетичні світлини квітів, зустрічі з президентом СКВУ Юрієм Шимком у „Рідній Школі" (зі шкільною дітворою і учительським збором і на пресовій конференції в ресторані „Ґаланс"; та приїзд Патріярха Мирослава І. Любачівського до Чикаґо, вітання Його на летовищі, святочні відправи в катедрі св. о. Миколая і врочистий бенкет з його участю.

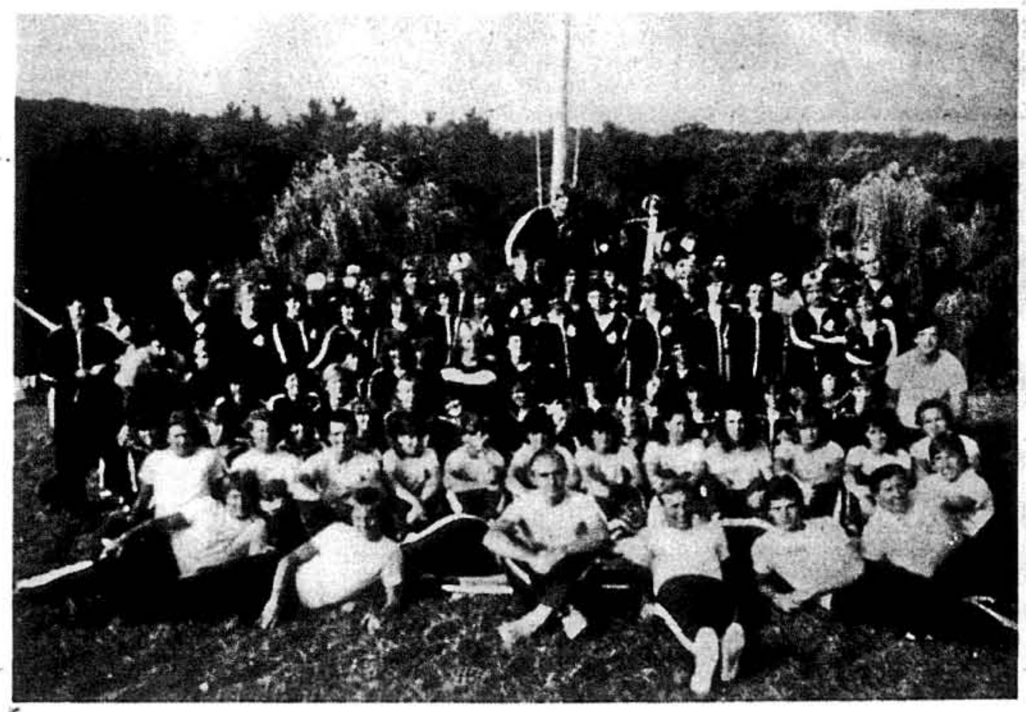
Черговим, великим проєктом Організації є показ фільмів Славка Новицького в Чикаґо при допомозі Інституту Модерного Мистецтва, який буде проходити в його приміщеннях, 2320 Вест Чикаґо авеню в перших днях червня 1989 року.

Олександра Мудра

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ засуджено на доживотну в'язницю Мохаммеда Алі Гамадеї, ливанського горожанина, який в 1985 році захопив американський літак і вбив одного американського закладника. Процес проти Гамадеї тривав 10 місяців та відбувався з надзвичайними засобами обережности та під обсервацією американського Уряду, який спершу вимагав видачі Гамадеї до ЗСА, тому, що він вбив американського громадянина. Гамадеї прийняв присуд без зовнішніх зворушень.

Спортово-вишкільний табір на пластовій оселі „Писаний Камінь"

Чотирнадцять років тому у пл. загоні Червона Калина виникла думка, щоб почати організувати для пластового юнацтва спортові табори. Промоторами цієї ідеї були колишній учитель спорту і руханки на рідних землях пл. сен. Остап Савчинський та відомий колись у Галичині спортовець і рекордист сл. п. сен. Лев Штинда, під командуванням якого перший такий табір відбувся на пл. оселі Іст Четгемі в 1974 році. Від того часу їх влаштовується кожного року, а переповнення на цих таборах вказує на їхню популярність серед юнацтва довір'я батьків та признання пластових властей. Між іншими учасниками часом можна стрінути навіть пластунів з Канади і Европи.

Учасники минулорічного спортово-вишкільного табору.

Проводи цих таборів — команди і інструктори — це, в першу чергу, любителі молоді й спорту. Вони безкорисно приїжджають на це таборування і передають своє спортове знання і досвід молодшим від себе друзям. Між ними був навіть одного разу недавно прибулий з підсовєтської України заавансований спортовий інструктор неукраїнської національности, який не лише відмовився від фінансової винагороди, але коли командант табору хотів його звільнити від ставання до раннього звіту і молитви, то він відповів: „Обов'язком інструктора є бути на ранньому звіті, а це відноситься й до мене".

Ці табори не є виключно спортовими таборами. Вони в першу чергу є таборами пластовими, на яких крім теорії і практики різних ділянок спорту, вміння їхнього переведення і судювання особливо звертається увагу на викресання шляхетних молодечих характерів пластових чеснот і засад чесної пластової гри. Тому то їх і признається до пластових проб.

До минулого року ці табори завжди влаштовувалось на пл. оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі. Цьогорічний табір, на зміну, відбудеться від 29-го липня до 12-го серпня на пл. оселі „Писаний Камінь" у Клівленді. Його організатори сподіються, що й цим разом він буде виповнений пластовою молоддю. Покійний Дрот колись писав: „Добрий і вдалий пластовий табір є тоді, коли він сам витворить свою спільну мову, свій власний чар, свою романтику". Ці його слова завжди служать дороговказом Команді наших спортових таборів і тому вони, мабуть, такі успішні і популярні. До зустрічі на „Писаному Камені".

пл. сен. Юрій Струтинський

Дебют ентузіясток УСО „Тризуб"

Слово дебют є французького походження, що означає початок. Однак в міжнародному вживанні дебют означає „першу публічну появу". Такою першою публічною появою була успішна зустріч новоствореного жіночого кружка при Українському Спортовому Осередку „Тризуб" в Філядельфії, що відбулася в суботу, 13-го травня ц. р. на „Тризубівці" в Горшам, Па. Згадана зустріч відбулася в навечер'я Дня Матері і була присвячена всім українським матерям.

Вже при вході на залю зустрічі організатори прикрашували входячих матерей рожевими, або білими гвоздиками, як вияв особливої пошани з приводу їх свята.

В програмі цієї успішної імпрези були слова Іванки Мазурок і виступ талановитого соліста-гітариста Григорія Гриновця, новоприбулого „Гриця зі Львова".

В своєму слові І. Мазурок накреслила силюету української жінки-страдальниці, яка в першій мірі всецило посвячується національному вихованню своїх дітей, а деколи і внуків, своїй родині, часто і громадським справам. Цю свою функцію українська матір успішно виконувала навіть в часи скитання по теренах Західньої Европи після Другої світової війни. За своє коротке і змістовне слово І. Мазурок тримала довготривалі оплески присутніх.

В розваговій частині цієї наскрізь вдалої вечірки пописувався — і то успішно — наш „Гриць зі Львова". Він є солістом-гітаристом пісень легкого жанру. Він співав, грав на гітарі, деклямував, жартував... Одним словом розважав присутніх на всі лади протягом майже 90 хвилин розвагової програми. Своїм молодечим виглядом та постійною усмішкою наш „Гриць" створював веселу і приємну атмосферу в часі цілої розвагової частини, яка тривала майже до півночі.

До успіху цієї імпрези треба зарахувати обильне прийняття, яке складалося з рідного рода перекусок, солодкого і кави. Про всі ці дари подбали, очевидно, майже всі членки кружка, а зокрема голова Марійка Рудакевич і її асистентка Марійка Чижович. Їм всім належиться особливе признання за їх зусилля.

Організаторкам цього вечора належиться „спасибі" від Управи УСО „Тризуб" за цю успішну першу публічну появу. Жіночий кружок ентузіясток УСО „Тризуб" зарепрезентувався, як надійний фактор в поширенні діяльности тризубівської громади вже в недалекому майбутньому. Маємо надію, що ця вдала імпреза заохотить їх до дальшої діяльности для добра не тільки УСО „Тризуб", але всієї української громади Філядельфії і околиць.

М. Б-й

Вийшла бібліографія видань переселених осіб

Едмонтон, Альта. — Канадський Інститут Українських Студій повідомляє про видання п.н. „Publications by Ukrainian Displaced Persons and Political Refugees, 1945-1954 in the John Luczkiw Collection, Thomas Fisher Rare Book Library, University of Toronto: A Bibliography", яку виготовили д-ри Юрій Божик та Влодзімєж Кебало.

Ця важлива бібліографія, що налічує понад 1,600 гасел, подає інвентар збірки покійного Івана Лучкова, українського ядерного інженера й підприємця, що жив у Торонто. І. Лучків був завзятим книголюбом і він зібрав найповнішу колекцію видань повоєнних українських політичних втікачів. По його смерті родина І. Лучкова подарувала збірку Торонтонському університетові.

Бібліографія подає і азбучний і предметний список збірки і вона пригодиться всім, що цікавляться модерною Україною. Бібліографія має 398 сторінок, появилася як No29 у серії довідників КІУС і її можна набути за 25 канадських долярів або рівновартну суму іншими валютами в таких фірмах: Канада — University of Toronto Press, 5201 Dufferin St., Downsview, Ont. M3H 5T8; Америка — Ukrainian Academic Press, 6931 S. Yosemite, Englewood Colo. 80112.

Й. Чабан...

(Закінчення зі стор. 1)

Опісля до присутніх промовляв д-р І. Флис, подаючи точні інформації про те, що здобуто в 1988 році 1,161 нових членів з пересічною сумою забезпечення на суму 6,934 дол. У своєму дальшому слові головний предсідник заявив, що з 17-ох Відділів УНС Округи Твердого вугілля вісім є зовсім неактивними і не зорганізували ні одного нового члена. Квота округи на 1988 рік була 70 нових членів, виконано її тільки на 43 відсотки, а в обов'язках секретаря відділів також поважно залягають, зокрема зі збиранням і пересилкою вкладок.

Головний предсідник говорив також і про втрату членства, що у 1988 році була на 2,178, звітував про урухомлення бюра УНС у Вашингтоні та подав зіставлення приходів і розходів УНС. Поінформував головний предсідник про те, що Конвенція УНС 1990 року відбудеться в Балтимор у Гаят Ріджинсі Іннер Гарбор готелі.

Головний предсідник вручив новообраному президентові Й. Чабанові чек за організаційні зусилля. На закінчення запропоновано тентативну дату наступних зборів на 22-го жовтня ц.р., які мали б відбутися в місцевості Фреквілл, Па.

Після зборів присутніх угощали перекускою приготованою членками 7-го Відділу УНС Марією Поступак та її дочками Іванною і Марією Рутою Прайс.

В ЮГОСЛАВІЇ ОБРАНО головою комуністичної партії Міляна Панцевського з Македонії, який причинився до злущення протестів в провінції, що залюднена албанцями. М. Панцевський виграв кількома голосами, перемігши свого противника, також з Македонії, Василя Тупурковського. М. Панцевський прийшов на місце С. Сувара, хорвата, який часто мав непорозуміння із сербськими комуністами. В грудні цього року має відбутися надзвичайний конгрес комуністичної партії, щоб найти розв'язку на непорозуміння поміж поодинокими народами, що заселюють Югославію і щоб полагодити господарську кризу, яка є найгіршою від 1945 року.

У ВАШІНГТОНІ АДВОКАТИ Олівера Норта внесли офіційне домагання про відкинення визнання за ним вини у трьох випадках пов'язаних зі справою Іран-контра лавою присяжних. Обгрунтовання їхньої вимоги базується на твердженні, що прокуратура вже попередньо, тобто на конгресових переслуханнях мала можливість познайомитися з його свідченнями. З уваги на те адвокати О. Норта твердять, що урядові прокуратори мусять доказати, що вони не вживали жадних речей почутих на конгресових переслуханнях, у судовій розправі над О. Нортом. Якщо ні, то мусять уневажнити визнання вини О. Норта лавою присяжних.

СПРАВА НЕЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ спікера Палати Репрезентантів Джима Райта починає набирати чимраз більшої вагомости не в розумінні самої його поведінки, але радше у поведінці інших супроти нього. Досі твердження деяких демократів, що це є тільки нагінка республіканців знаходила сприймаючий грунт, але останніми днями багато сумнівів закрадається навіть у посторонних спостерігачів. Але тепер навіть близькі до Райта особи вже не криються зі своїми сумнівами про те чи він зможе втриматися на своїй позиції спікера Палати Репрезентантів.

ЗВІТИ УРЯДУ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша у справі торговельного дефіциту виказують милу несподіванку великого його обниження в березні ц.р. Вявляється, що експорт комп'юторів, літаків і харчових продуктів зріс вдвічі більше, як імпортовані продукти, а це в свою чергу зменшило державний дефіцит на 9.9 відсотків до суми 8.86 біл. дол. Урядові чинники, втішені таким оборотом справи, кажуть, що їхні аналітичні передбачення починають здійснюватися і заходи в справі збалянсування торговельного дефіциту ступили на добрий шлях. Одначе економісти не є надто вдоволені цим фактом, бо журяться чи таке явище втримається при теперішній економіці, а якщо так, то який це буде мати вплив на загальну економіку країни.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновано такі турніри:

8- 9-го липня — УСЦАК-Схід
12-13-го серпня — Подвійні ігри
1- 4-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
7- 8-го жовтня — КЛК.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОСИПА ДОЛОШИЦЬКА, член УНС Відд. 452-го Клюбу Укр. Молоді в Е. Чикаго, Ілл. померла 22-го квітня 1989 року на 75-му році життя. Нар. 1914 року в Ярославі, Галичина. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку мужа Василя, сина Степана в дружиною Діяною, внуків Вілліяма і Степана, мол. і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го квітня 1989 року на цвинтарі св. Івана в Гаммонд, Інд.
Вічна Їй Пам'ять!
Наталія Шуя, секр.

ЕВА КИЛЬНИК, член УНС Відд. 164-го в Бервік, Па., померла 18-го квітня 1989 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Сентралії, Па. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку сестру Марію Буґай і численних сестрінків. Похорон відбувся 22-го квітня 1989 року на цвинтарі парохії укр. кат. церкви св. Кирила і Методія в Бервіку, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Тимко Бутрей, секр.

АНТОН ВАНЬО, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н. Дж. помер 23-го квітня 1989 року на 68-му році життя. Нар. 1921 року в селі Чорноріки, пов. Коросно, Галичина. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смуту дружину Анну, синів Константина і Яра, внуків Рому і Ляру. Похорон відбувся 26-го квітня 1989 року на цвинтарі Св. Марії в Седл Брук, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ДАНИЛО Ф. ГОФ, член УНС Відд. 119-го Т-ва Пречистої Діви Марії в Кемпбелл, Огайо, помер 22-го березня 1989 року на 40-му році життя. Нар. 15 серпня 1948 року у Флінті, Миш. Залишив у смутку дружину Марилін і синів: Матея і Данила. Похорон відбувся 25-го березня 1989 року на цвинтарі св. Івана в Койтвілл, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Марилін Гоф, секр.

ІВАН СЕНИЧ, член і довголітній секретар 140-го Відділу УНС в Янгставні, Огайо помер 19-го березня 1989 року на 71-му році життя. Нар. 28-го квітня 1917 року в Габбард, Огайо. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Бетті 4-го дітей Джін Енн Міллер, Джана, Тому і Марка та 7 внуків. Похорон відбувся 22-го березня 1989 р. на цвинтарі „Грін Гевен Меморіял" в Кенфілд, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ВАСИЛЬ СТЕФУРИН, член і довголітній секретар 169-го Відд. УНС ім. св. Михаїла в Едвардсвіллі, Па. помер 2-го квітня 1989 року на 66-му році життя. Нар. 11-го березня 1923 року в Рослиній, Зах. Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Гіселю, дочку Анну Брей, внуків: Кімбел, Даглес і Дженіфер. Похорон відбувся 5-го квітня 1989 року на цвинтарі Мт. Олівет в Карветон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Гіселя Стефурин, секр.

ІЛІЯ ГОМОНКО, член УНС Відд. 49-го Б-ва ім. св. Арх. Михаїла в Торонто, Канада помер 16-го квітня 1989 року на 82-му році життя. Нар. 1906 року в селі Кородтенко, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Ірину. Похорон відбувся 20-го квітня 1989 року на Проспект Семетері в Торонто, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АНДРІЙ ДЕМПСІ, член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й. помер 14-го квітня 1989 року на 76-му році життя. Нар. 17-го листопада 1912 року в Пікскілл, Н.Й. Членом УНС став 1929 року. Залишив у смутку дружину Маріон, сина Роберта, двоє внуків, дві сестри, племінників і племінниць. Похорон відбувся 17-го квітня 1989 року на цвинтарі в Пікскілл, Н.Й.
Стефанія М. Гаврилюк, секр.

ВОЛОДИМИР Е. ТИМКОВИЧ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 30-го квітня 1989 року на 61-му році життя. Нар. 27-го травня 1926 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Вероніку, сестер Гелен Ганич і Міллред Гріффін, племінників і племінниць. Похорон відбувся 2-го травня 1989 року на цвинтарі св. Хреста в Лакаванна, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ГРИГОРІЙ ВАВЕЛКО, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполіс, Мінн. помер 14-го березня 1989 року на 68-му році життя. Нар. 1921 року в селі Завіз, Лісько, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Польщі і на Україні. Похорон відбувся 23-го березня 1989 року на цвинтарі св. Марії в Міннеаполіс, Мінн.
Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Крамарчук, секр.